

वा० रा०

॥१२१॥

॥ ३२ ॥ सीतार्थमिति कथितमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तस्याः सीतायाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ समयं प्रतिज्ञां ॥ ३९ ॥ ४० ॥ संप्लवतां सम्यक्प्लवतां प्र
भुरहमितिशेषः ॥ ४१ ॥ तस्य रामस्य ॥ तेन रामसाहाय्यस्य कर्तव्यत्वेन तुभ्यं समीपं तव समीपं प्रस्थापितोदूतइतिशेषः ॥ दूतप्रेषणं विना प्रथममेव युद्धस्याधर्मत्वा

रावणस्यसमीपंचगृहीत्वामामुपागमन्॥दृष्ट्वासंभाषितश्चाहंरावणेनदुरात्मन॥३२॥पृष्टुश्चलंकागमनंराक्षसानांचतंवयं॥तत्सर्वंच
रणेतत्रसीतार्थमुपजल्पितं॥३३॥तस्यास्तुदर्शनाकांक्षीप्राप्तस्त्वद्भवनंविभो॥मारुतस्यौरसःपुत्रौवानरोहनुमानहं॥३४॥रामदूतं
चमांविद्विसुग्रीवसचिवंकपिं॥सोहंदौत्येनरामस्यत्वत्सकाशमिहागतः॥३५॥शृणुचापिसमादेशंयदहंप्रब्रवीमि॥राक्षसेशह
रीशस्त्वांवाक्यमाहसमाहितं॥३६॥सुग्रीवश्चमहाभागसत्वांकौशलमब्रवीत्॥धर्मार्थकामसहितंहितंपथ्यमुवाचह॥३७॥वस
तोऽक्रुष्यमूकेमेपर्वतेविपुलद्रुमे॥राघवोरणविक्रांतोमित्रत्वंसमुपागतः॥३८॥तेनमेकथितंराजन्भार्यामेरक्षसाहता॥तत्रसाहा
य्यहेतोर्मेसमयंकर्तुमर्हसि॥३९॥वालिनाहतराज्येनसुग्रीवेणसहप्रभुः॥चक्रेऽग्निसाक्षिकंसख्यंराघवःसहलक्ष्मणः॥४०॥तेन
वालिनाहत्यशरेणैकेनसंयुगे॥वानराणांमहाराजःकृतःसंप्लवतांप्रभुः॥१४१॥तस्यसाहाय्यमस्माभिःकार्यंसर्वात्मनात्विह॥तेन
प्रस्थापितस्तुभ्यंसमीपमिहधर्मतः॥४२॥क्षिप्रमानीयतांसीतादीयतांराघवस्यच॥यावन्नहरयोवीराविधमंतिबलंतव॥४३॥वा
नराणांप्रभावोयंनकेनविदितःपुरा॥देवतानांसकाशंचयेगच्छंतिनिमंत्रिताः॥४४॥इतिवानरराजस्त्वामाहेत्यभिहितोमया॥मा
मेक्षतततोरुष्टश्चक्षुषाप्रदहन्निव॥४५॥

दितिभावः ॥ ४२ ॥ सीतादानाभावे बाधकमाह ॥ यावदिति ॥ ४३ ॥ वानराणामिति ॥ एवंच लंकानाशने वा
नराअसमर्थान इतिमंतव्यमितिभावः ॥ राघवाणामितिपाठे मनुष्योऽसमर्थइति नमंतव्यमितिभावः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

सु० कां०

॥१२१॥